

[Indenrigsministeren]

debatten om alkoholproblemer, Folketingstidende 1976-77, 2. samling, sp. 809) på regeringens vegne gjort mig til talsmand for en øget information om alkoholbrug og -misbrug, og vi er i færd med at forberede en sådan oplysningskampagne.

Det må imidlertid erkendes, at de hidtidige resultater af bestræbelserne på ved hjælp af oplysning at motivere det enkelte menneske til et sundere liv har været ret beskedne. Der skal derfor en forstærket indsats til, hvis vi skal gøre os håb om et resultat. På den baggrund kan det måske virke optimistisk, men jeg tror og håber på en effekt af en øget sundhedspædagogisk indsats. Erfaringerne fra miljøområdet, hvor tankerne om bevaring af et godt ydre miljø har haft en forbløffende gennemslagskraft i befolkningen, giver anledning til optimisme.

Når vi står med et stort behov for en forstærket sundhedsopdragelse af befolkningen, så kan det i øvrigt efter min mening ikke udelukkes, at dette til dels er sundhedsvæsenets egen skyld. Der har været udfoldet store bestræbelser på og afsat enorme ressourcer til at få et effektivt behandlingsapparat, og det har vi fået. Men samtidig er der i befolkningen opstået en almindelig tilbøjelighed til at tro, at alt kan helbredes ved behandling.

Det er ikke min hensigt at iværksætte skræmmekampagner eller skabe usikkerhed omkring vort sundhedsvæsenes effektivitet, men jeg finder, at det her må være opgaven at gøre befolkningen klart, at visse sygelige tilstande ikke kan helbredes ved hjælp af behandling, men må forebygges bl. a. derved, at vi også selv tager ansvaret for vor egen og andres sundhed.

Vi ved nu langt mere om, hvorledes sundhed kan fremmes og sygdom forebygges. Denne viden må ud til alle og også den fornødne tilskyndelse til at bruge denne viden.

Den sundhedspædagogiske indsats vil være nødvendig ikke blot i sundhedsuddannelserne og de pædagogiske uddannelser, men også i folkeskolen, de erhvervs-mæssige uddannelser og voksenundervisningen. Inden for en række uddannelser er der allerede taget initiativer i denne retning, men jeg mener, at de ansvarlige myndigheder mere aktivt skal deltage i udviklingen på dette område.

Det vil være naturligt, at sundhedspædagogikken udvikles i samarbejde mellem sund-

hedssektoren og uddannelsessektoren, og at dette sker inden for det nuværende uddannelsessystems rammer. Da såvel amtskommuner som kommuner vil få væsentlige opgaver i forbindelse med den praktiske tilrettelæggelse af forskellige former for uddannelse og oplysning, må der yderligere finde et tæt samarbejde sted imellem de kommunale og de centrale sundheds- og uddannelsesmyndigheder.

Økonomiske konsekvenser af en øget forebyggende indsats.

Udvalget mener, at en øget forebyggende indsats på kortere sigt nok vil kræve en vis nettoforøgelse i sundhedsvæsenets ressourceforbrug. Dette skyldes, at det ikke findes rimeligt at sænke behandlingsapparatets øjeblikkelige serviceniveau, når man ved, at øget forebyggelse normalt ikke har nogen hurtig effekt. På længere sigt mener udvalget, at forebyggelsen bør tildeles en øget andel af sundhedsvæsenets samlede ressourcer. Samtidig peges på, at også de andre sektorer bør bidrage til fremme af den forebyggende indsats gennem ændret intern prioritering af disse sektorerers ressourcer.

Jeg er enig i, at vi må afsætte flere midler til forebyggende indsats, end vi hidtil har gjort - og det gælder ikke blot i sundhedsvæsenet, men i alle sektorer, hvor der findes sygdomsrisici. Denne indstilling har jeg, selv om vi ikke i dag er i stand til at præstere en egentlig forhåndsdokumentation af den forebyggende indsats' økonomiske rentabilitet. Samtidig vil jeg dog understrege, at den forebyggende indsats også på kortere sigt naturligt bør sættes ind dér, hvor den foreliggende viden sandsynliggør, at man opnår den største sundhedsmæssige effekt. Jeg synes, det har formodningen for sig, at en effektiv forebyggende indsats vil kunne indebære store menneskelige gevinster i form af en forbedret sundhedstilstand og trivsel i befolkningen, og at der herigennem på længere sigt tillige bliver mulighed for at reducere de betydelige samfundsomkostninger ved sygdomsfravær, tabt produktion, sygehusbehandling, invalidensioner m. v.

Jeg mener også, at det bliver nødvendigt at acceptere, at en øget forebyggende indsats på kortere sigt vil kræve en vis nettoforøgelse af ressourceforbruget. Jeg tror nemlig ik-